

M. Ant. Mvreti Variarvm Lectionvm Libri XV

Muret, Marc-Antoine

Antverpiæ, M. D. LXXXVI.

Cap. 4. Plinij locus emendatus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70864](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70864)

Mæcœvra. Attij autem versus eodem in libro iungendus est:

*Neque do infideli cuiquam, neque dedi fidem,
ut sit senarius.*

Addam & alia, quæ cùm addidero, sic quoque supererunt: ita diligenter præstāt isti quæ pollicentur. Vbi ergo de Epicureis ita scriptum est, *Dicunt enim in luptatis magnitudinem doloris detractione fieri: non pro legendum est, sed finiri.* Hoc enim dicebant Epicurei, vbi dolor delictus esset, finiri ac terminari, & quod verbo ipsi vtebantur, *øpiç eðz* voluptatem: neq; crederetur amplius, sed variati tantum, id est, *mūlti à dñi. Se* & paulo post, vbi vulgo legitur: *Nec rēdū finitōrum & malorū qui simplex esse debet, ex dissimiliori remisceri & temperari potest.* ibi ergo, si quis attente re ipsam considerauerit, animaduertet duas illas voces & malorum ab hominibus fortasse minimè malis, certè non satis intelligentibus, additas esse.

Plinij locus emendatus. Cap. IIII.

Risi nuper Plinium legens, cùm in ea, quæ de bonaso refert, incidisem. Hæc enim ipsius verba sunt: *Tradunt in Polonia feram que bonasus vocatur, equina iuba, cetera tauri similem, cornibus ita in se flexis, ut non sint utilia pugnae, quapropter fuga sibi auxiliari, reddentem & simum interdum trium iugera longe, cuius contactus sequentes, ut ignis aliquis, ambulet.* Sed nè enim mirificum siphonem illius bestie esse opereret, quo illa suum illud causticum stercus ad cæpissim, tot enim efficiunt tria iugera, iacularetur. Quæ autem ballista aut quæ catapulta cum illi ignivis, fistula cōparari posset? Sed modeſtius Aristoteles, quæ id ipsum referēs, ait bonasum iacere stercoreum illud incen-

hendium iis tētlaegys ἐσγυὰς ἀφ' ιαυτῶν, id est, ad quatuor passus. Quare aut fœdè errauit Plinius, aut quod venus puto, peccatum est à librariis: & ubi legitus ^{111.} orgium, legendum est ^{111.} orgyarum. Quod autem orgiae nomen in Latinè loquentiū consuetudine non est, eam erroris caußam fuisse librariis arbitror.

Planii loci aliquot illustrati. CAP. V.

EPICHARMVM tradidit Aristophanes, & post Eum Demetrius in commentario. *τοις ἐρμηνείαις,* filius captandi caussa, interdū sententias quasdam ira conformasse, vt è contrariis constare viderentur, cùm tamen in eis bis idem diceretur: quatum exemplum hoc uterque ponit: *Τόχη μὲν τὰ ποιῶντος εἴη τὸ λύτρον, τόχη δὲ τὸν κέντρον εἴηντος εἴηντος.* Ita enim legendū est, ut trochaici metratio cōstet, quo gaudebat Epicharmus. Risum autem commouet illa stultitiae imitatio, *καὶ περιπολεῖσθαι:* cùm auditor qui aliquid aliud expectabat, sua felsepe delusum videt, quo in genere facetissimum est illud Ciceronis ad Atticum: *Noli putare, pigritia facere me, quod non mea manus scribam; sed me hercule pigritia: nihil enim habeo aliud quod dicam: & tamen in tuis quoq; offulis Alexin videor agnoscere.* Plautus autem, quem dicit Horatius *ad exemplar Siculi properare Epicharmi,* de frequenter ita ludit: & interdum sine illa simulata contentione contrariorum, ridiculi caussa eiusmodi emittantiones ponit, in quibus, vt dialecticorum more loquar, idem sit *τὸ ραπτηρέμενον τὸ λατρεύειν,* idq; non unquam paulo aliis, non numquam etiam planè illud verbis. Sic ille in Curculione leno:

Quoi homini di sunt p̄spity:
species dum dicat, ei omnia succedunt sub manum: aut aliquid eiusmodi. at ille,
ei, inquit,

Micaret Lectio

III
E S